

Organisationsstruktur med bildandet av rasklubbar och distrikt 1940 - 2022.

Svenska Brukshundklubben bildades vid ett konstituerande sammanträde den 11 februari 1940. Medlemmarna som kallades var från Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden, Svenska Rottweilerklubben, Svenska Schäferhundklubben, styrelseledamöter i SKK:s utskott för boxer och schnauzer (för riesenschnauzer), samt de medlemmar man kunde nå från airedaleterrier och dobermannpinscher. Föreningens uppdrag var att ansvara för brukshundarbetet. Ansvaret omfattade spår-, rapport-, sanitets-, bevaknings- och skyddstjänst och jämförliga ändamål, utbildning av ledarhundar för blinda samt ansvara för aveln av airedaleterrier, boxer, dobermannpinscher, riesenschnauzer, rottweiler och schäfer. För varje ras bildades en sektion med en egen styrelse.

Den 28 februari 1940 fastställde SKK den nya sammanslutningen Svenska Brukshundklubben.

Styrelse utsågs och medlemsavgiften fastställdes till 6 kronor. Den första ordföranden var Harald V. Pettersson. Han avled dock efter en kort tid den 16 mars 1940. Första ordinarie årsmöte hölls i oktober 1940 i Stockholm.

År 1968 alt 1969 inleddes en organisationsutredning som utmynnade i att Riksstämman 1970 beslöt om nya stadgar från 1971 då en *distriktsorganisation* infördes. med en beslutande styrelse infördes som var baserad på de regionala kretsarna. De lokala klubbarna valde distriktsstyrelsens sammansättning där klubbarnas röstetal baserades på medlemsantalet. Distriktet fick flera samordnande uppgifter när det gällde vissa utbildningar och tävlingsverksamhet.

Stadgeförändringen 1971 innebar också att begreppet *Avelsavdelningar* infördes för att organisera och samordna de i Brukshundklubben ingående raserna där SBK hade ett delegerat avelsansvar från Svenska Kennelklubben.

Distrikten och Avelsavdelningarna fick nu också egna stadgar kopplade till SBK:s grundstadga. Antalet distrikt var femton och antalet avelsavdelningar var fem (boxer, collie, dobermann, rottweiler och schäfer).

Organisationsstrukturer 1940 - 2013.

Sektioner. 1940 - 1947. (7 raser varav 1 avförts)

Sektionen för;

Airedaleterrier	1940–1944*
Boxer	1940
Dobermannpinscher	1940
Riesenschnauzer	1940
Rottweiler	1940
Schäfer	1940
Collie	1941**

*till Terrierklubben genom beslut av SKK den 16 november 1944). Ej längre SBK-ras.

**SKK beslutade att Collie ska vara en SBK-ras.

Avelsråd 1948–1950. (6 raser)

Avelsrådet för;

Boxer	1948
Dobermannpinscher	1948
Riesenschnauzer	1948

Rottweiler	1948
Schäfer	1948
Collie	1948

Avelsråd- och korningskommitté 1951–1966.

Omfattade alla SBK-raser fram till 1963 då **boxer** och **schäfer** formerades i egna avelsgrupper med styrelser fram till 1966.

Nyttillkomna och avförda raser från 1951. (23 tillkomna varav 4 avförts). Raser med fet stil är de ursprungliga. Raser som varit SBK- raser under en period anges med kursiv stil.

Alaskan Malamute (1961–1976)

Australian Cattle Dog (1974)

Australisk Kelpie (1973)

Australian Shepherd (1994)

Beauceron (1988)

Berger des Ardennes (2016)

Berger Picard (1997)

Boxer

Bouvier des Ardennes (2015)

Bouvier des Flandres (1956)

Briard (1968)

Chodsky pes (2014)

Collie

Dobermanpinscher,

Groenendal (1954)

Grönlandshund (1961–1976)

Hollandsee Herdeshond (1980)

Hovawart (1968)

Laekenois (1984)

Malinois (1976)

Riesenschnauzer

Rottweiler

Rysk Svart Terrier (1974)

Tysk Schäfer

Siberian Husky (1961–76)

Sydrysk Ovtcharka (1976–1984)

Tervuerense (1957)

Vit Herdehund (2010)

Vostotjnovevropskaja ovtjarka VEO (2021)

Avelsavdelningar (12) 1967 – 2002

Avelsavdelningarnas samarbetskommitté 1974 - 1980

Avelsavdelningen för Boxer	1967–1980
Avelsavdelningen för Schäfer	1967–1980
Avelsavdelningen för Collie	1968–1980
Avelsavdelningen för Dobermann	1968–1980
Avelsavdelningen för Rottweiler	1968–1998
Avelsavdelningen för Belgiska Vallhundar (groenendal, laekenois, malinois, tervuerense)	1974–2002
Avelsavdelningen för Bouvier des Flandres	1974–1980
Avelsavdelningen för Australiska Vallhundar (cattle dog, kelpie)	1976-1980

Avelsavdelningen för Briard	1975–1980
Avelsavdelningen för Riesenschnauzer	1977–1980
Avelsavdelningen för Hovawart	1980
Avelsavdelning för Beauceron	1994

Rasklubbar (18) 1981 – 2022

Rasklubbarnas samarbetskommitté 1981 - 2008

Svenska Kelpie- och Cattle dog klubben	1981 - 2005 delning
Svenska Bouvier des Flandres klubben	1981
Svenska Boxerklubben	1981
Svenska Briard klubben (inklusive Berger Picard)	1981
Svenska Collieklubben	1981
Svenska Dobermann klubben	1981
Svenska Riesenschnauzer klubben	1981
Svenska Schäferhundklubben	1981
Svenska Rottweilerklubben	1999
Svenska Australian Shepherd klubben	2001
Svenska Beauceron klubben	2003
Rasklubben för belgiska vallhundar	2003
Rasklubben för Hollandsee Herdeshonde	2003
Svenska Hovawart klubben	2003
Svart Terrier klubben	2002
Svenska Australian Cattle Dog klubben	2006
Svenska Kelpieklubben	2006
Vit herdehundklubben	2010
Svenska Chodský Pesklubben	2014
Svenska VEO rasklubben	2022

Avelsavdelningarna har bytt namn till rasklubbar och antalet har utökats till att 2022 vara 19. Utökningen har skett gradvis i takt med antalet raser där SBK har avelsansvaret har utökats.

Regionalisering av Svenska Brukshundklubben - distriktsbildning

Under 1950-talet började det bli så många lokala klubbar att närliggande klubbar började utveckla ett samarbete för en bättre samordning dem emellan.

År 1954 infördes begreppet *Regionala samarbetsorgan* som var av inofficiell karaktär men hade inga mandat. År 1957 fanns två samarbetsorgan, Östergötland och Mellannorrland där regionens klubbar samarbetade. År 1958 tillkom Uppland med klubbarna Enköping, Upplands-Väsby och Uppsala. Vid årets slut fanns åtta samarbetsorgan. År 1959 fanns nio och 1960 elva regionala samarbetsorgan. Fortfarande hade varje lokal klubb en eller flera representanter på Riksstämman beroende på medlemsantalet.

År 1962 diskuterades begreppet *Regionala kretsorgan* och 1963 formaliserades dessa för att från 1964 inrättas på försök. Kretsorganen fick då egna styrelser som de lokala klubbarna inom kretsen utsåg. År 1965 genomfördes omorganisationen fullt ut och det fanns då tretton kretsar med egna styrelser och 1967 fanns det femton.

År 1968 alt 1969 inleddes en organisationsutredning som utmynnade i att Riksstämman 1970 beslöt om nya stadgar från 1971 då en *distriktsorganisation* infördes med en beslutande styrelse infördes som var baserad på de regionala kretsarna. De lokala klubbarna valde distriktsstyrelsens sammansättning där klubbarnas röstetal baserades på medlemsantalet. Distriktet fick flera samordnande uppgifter när det gällde vissa utbildningar och tävlingsverksamhet.

Distrikten i sin tur utsåg representanter till Riksstämman. Nu hade en representativ demokrati införts i Svenska Brukshundklubben.

Den regionala modellen gäller än idag med smärre förändringar i distriktsstrukturen genom delningar av några distrikt så antalet distrikt 2022 är 18.

Blekingedistriktet (delning av Skåne-Blekinge distriktet)	1993
Hallandsdistriktet (avknoppning från Västra distriktet)	1988
Närkedistriktet (delning av Värmland-Dal distriktet)	1994
Skånedistriktet (delning av Skåne-Blekinge distriktet)	1993
Värmlandsdistriktet (delning av Värmland-Dal distriktet)	1994

/ 2023-08-03